

॥७७॥ स्पर्शितोदत्तां ॥७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ इति अनुशासनपर्वणिनेलकंठीयेभारतभाष्ये

ब्राम्हणेष्वाभूतः पार्थिवः स्यात्पुरंदरः ॥ इतरेषां तु वर्णानां तारयेत्कुशदुर्बलान् ॥ ७७ ॥ नाच्छिद्यास्पर्शितां भूमिं परेण त्रिदशाधिपः ॥ ब्राम्हणस्य स्फुरश्रेष्ठ
कृशवृत्तेः कदाचन ॥ ७८ ॥ यथाभ्युपतितं तेषां दीनानां मथसीदतां ॥ ब्राम्हणानां हृते क्षेत्रे हत्या त्रिपुरुषं कुलं ॥ ७९ ॥ भूमिपालं च्युते राष्ट्राद्यस्तसंस्थाप
येन्नरः ॥ तस्य वासः सहस्राक्षः नाकपृष्ठे महीयते ॥ ८० ॥ इक्षुभिः सततां भूमिं यवगोधूमशालिनीं ॥ गोश्ववाहनपूर्यां विवर्धुर्वीर्यादुपार्जितां ॥ ८१ ॥ नि
धिगर्भाददद्भूमिं सर्वरत्नपरिच्छदां ॥ अक्षयौ लभते लोकान् भूमिः सत्रं हितस्य तत् ॥ ८२ ॥ विधूय कलुषं सर्वं विराजाः संमतः सतां ॥ लोके महीयते सद्भि
र्यो ददाति वसंधरां ॥ ८३ ॥ यथा स्फुपतितः शक्रतैलबिंदुर्विसर्पति ॥ तथा भूमिः कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्धते ॥ ८४ ॥ ये रणाग्नेमहीपालाः शूराः समिति
शोभनाः ॥ वध्यं ते भिमुखाः शक्रब्रह्मलोकं व्रजंति ते ॥ ८५ ॥ नृत्यगीतपरानार्यो दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठंति देवेन्द्रतथा भूमिप्रदे दिवि ॥ ८६
मोदते च सुखं स्वर्गे देवगंधर्वपूजितः ॥ यो ददाति महीं सम्यग्विधिनेह द्विजातये ॥ ८७ ॥ शतमप्सरसश्चैव दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठंति देवेन्द्र
ब्रह्मलोके धराप्रदं ॥ ८८ ॥ उपतिष्ठंति पुण्यानि सदा भूमिप्रदे नरं ॥ शरवभद्रासनं छत्रं वराश्चावरवाहने ॥ ८९ ॥ भूमिप्रदानात्पुण्याणि हिरण्यनि
चयास्तथा ॥ आज्ञासदा प्रतिहता जयशब्दावसूनि च ॥ ९० ॥ भूमिदानस्य पुण्यानि फलं स्वर्गः पुरंदरः ॥ हिरण्यपुण्याश्चोषधयः कुशकांचनशालाः
अमृतप्रसवां भूमिं प्राप्नोति पुरुषो ददत् ॥ नास्ति भूमिः स मंदानं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ नास्ति सत्यसमो धर्मो नास्ति दानसमो निधिः ॥ ९१ ॥ एतदंगि
रसाच्छ्रुत्वा वासवो वसुधा मिमांसां ॥ वसु रत्नसमाकीर्णा ददावांगिरसे तदा ॥ ९२ ॥ यद्ददं श्रावयेच्छ्राद्धे भूमिदानस्य संभवं ॥ न तस्य रक्षसां भागो नासुराणां
भवत्यतः ॥ ९३ ॥ अक्षयं च भवेद्दत्तं पितृभ्यस्तन्न संशयः ॥ तस्माच्छ्रेष्ठे देवि दानं भोजनं श्रावयेद्द्विजान् ॥ ९४ ॥ इत्येतत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तं तवानघ
मया भरतशार्दूल किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ९५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके दानधर्मे इंद्रबृहस्पतिसंवादे द्विषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि दानानि लोके स्मिन्दातु कामो महीपतिः ॥ गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो दद्याद्भरतसत्तम ॥ १ ॥ केन तु
ष्यंति ते सद्यः किं तुष्ठाः प्रदिशंति च ॥ शंसमेतन्महाबाहो फलं पुण्यकृतं महत् ॥ २ ॥

द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ कानि ॥ १ ॥ २ ॥